

***Leczenie planowane poza granicami kraju
wymagające uprzedniej zgody NFZ***



Narodowy Fundusz Zdrowia

Jeżeli celem Twojego wyjazdu za granicę jest przeprowadzenie leczenia planowanego finansowanego przez NFZ, musisz przed rozpoczęciem leczenia uzyskać zgodę Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia.

Na czym polega leczenie planowane poza granicami kraju? Kiedy i jak można się o nie starać?

Leczenie planowane to przewidywany, ściśle określony zakres leczenia lub badań diagnostycznych, który może zostać przeprowadzony poza granicami kraju – na podstawie zgody Prezesa NFZ na przeprowadzenie takiego leczenia w placówce medycznej za granicą.

Kiedy mogę uzyskać zgodę na leczenie?

- jeśli jesteś zapisany na listę oczekujących na wykonanie określonego świadczenia w Polsce, ale leczenie nie może zostać przeprowadzone w terminie niezbędnym - czas oczekiwania jest zbyt długi w stosunku do Twojego aktualnego stanu zdrowia,
- gdy leczenie, które jest dla Ciebie niezbędne, nie może zostać przeprowadzone w placówkach na terenie Polski.

WAŻNE: Zgoda na takie leczenie musi być wydana przed rozpoczęciem leczenia.

Co mogę zrobić aby uzyskać zgodę na leczenia planowane?

- wypełnij właściwy wniosek – obowiązują dwa wzory wniosków:
 - Wniosek do Prezesa NFZ o wydanie zgody na uzyskanie świadczeń opieki zdrowotnej albo na kontynuację tego świadczenia poza granicami kraju, ze względu na zbyt długi czas oczekiwania na udzielenie świadczenia w kraju, oraz pokrycie kosztów transportu do miejsca udzielenia
- albo
 - Wniosek do Prezesa NFZ o skierowanie do przeprowadzenia za granicą leczenia lub badań diagnostycznych, należących do świadczeń gwarantowanych, których nie wykonuje się aktualnie w kraju, oraz pokrycie kosztów transportu do miejsca udzielenia
- dołącz niezbędne załączniki,
- prześlij dokumenty do Centrali NFZ, ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa albo w formie dokumentu elektronicznego, opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym. Wymagane załączniki mogą być odwzorowane cyfrowo.

Jak prawidłowo złożyć wniosek?

Jak wypełnić wniosek?

Wniosek wypełniany jest przez Ciebie oraz lekarza:

- wypełnij część I.B., część II oraz VI wniosku oraz złóż podpisy w wymaganych polach,
- przekaz lekarzowi do wypełnienia część III wniosku.

Lekarz, który kieruje Cię na leczenie za granicą musi spełniać warunki określone w ustawie o świadczeniach, tzn. musi być: lekarzem ubezpieczenia zdrowotnego, czyli potocznie mówiąc, „leczyć na NFZ”, specjalistą ze specjalizacją II stopnia lub tytułem specjalisty w dziedzinie medycyny właściwej ze względu na zakres wnioskowanego leczenia lub badań diagnostycznych lub specjalistą z tytułem naukowym profesora lub stopniem naukowym doktora habilitowanego nauk medycznych albo doktora nauk medycznych.

Kto, oprócz Ciebie, może złożyć wniosek?

- przedstawiciel ustawowy,
- małżonek,
- krewny lub powinowaty do drugiego stopnia w linii prostej,
- osoba pozostająca we wspólnym pożyciu,
- osoba przez Ciebie upoważniona – w tym przypadku do wniosku załącz pełnomocnictwo.

Co załączyć do wniosku?

- kopię dokumentacji medycznej odnoszącej się do zakresu wnioskowanego leczenia,
- polskie tłumaczenie dokumentacji medycznej – jeśli jest sporządzona w języku obcym (tłumaczem nie musi być tłumacz przysięgły),
- gdy składasz wniosek, ponieważ czas oczekiwania jest zbyt długi w stosunku do Twojego aktualnego stanu zdrowia – niezbędne jest Twoje oświadczenie, w którym wskażesz: nazwę i adres placówki, w której zapisany jesteś na listę oczekujących, kategorię medyczną, do jakiej został zakwalifikowany Twój przypadek (przypadek pilny/stabilny), termin, jaki został Ci wyznaczony.

Co robi NFZ po wpływie wniosku?

- przeprowadzimy postępowanie wyjaśniające i ustalimy, czy:

- nie możesz uzyskać w Polsce leczenia w terminie uzasadnionym z medycznego punktu widzenia, uwzględniającym Twój aktualny stan zdrowia oraz prawdopodobny przebieg choroby (czy zachodzi tzw. przesłanka kolejkowa)

albo

- leczenie lub badanie diagnostyczne nie może zostać przeprowadzone w kraju i jest niezbędne dla poprawy Twojego stanu zdrowia lub ratowania życia

oraz

- leczenie jest świadczeniem gwarantowanym, czyli znajduje się w wykazie świadczeń gwarantowanych,

- w wyniku postępowania wyjaśniającego wydamy decyzję – zgodę albo odmowę zgody na udzielenie świadczenia albo jego kontynuację w innym państwie UE/EFTA,

- w przypadku **zgody NFZ** na przeprowadzenie leczenia poza granicami kraju:

- wydamy Tobie formularz uprawniający do leczenia za granicą – formularz E112/S2. Będziesz musiał przekazać ten formularz placówce zagranicznej przed rozpoczęciem leczenia, aby mogło ono zostać przeprowadzone i rozliczone z NFZ w trybie przepisów o koordynacji. Pamiętaj, że będziesz jednak musiał pokryć z własnych środków dopłaty do leczenia, jeżeli są one wymagane od pacjentów w ramach systemu obowiązującego w danym państwie UE/EFTA (koszty współpłacenia, takie jak np. ryczałtowa opłata dzienna za pobyt w szpitalu),

lub

- opłacimy koszty Twojego leczenia na podstawie faktury wystawionej przez zagraniczną placówkę medyczną.

Czy NFZ może odmówić zgody na leczenie?

Możemy odmówić zgody, jeżeli wnioskowane świadczenie:

- nie jest świadczeniem gwarantowanym,
- może być udzielone w kraju przez świadczeniodawcę, który ma umowę z NFZ o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, w terminie nieprzekraczającym dopuszczalnego czasu oczekiwania pacjenta na przeprowadzenie leczenia,
- gdy leczenie jest prowadzone w ramach badań klinicznych lub jest leczeniem eksperymentalnym.

Co zrobić, gdy nie zgadzam się z decyzją NFZ?

Decyzja Prezesa NFZ jest ostateczna.

Jeżeli nie zgadzasz się z decyzją, możesz wnieść skargę do sądu administracyjnego. Termin na wniesienie skargi to 30 dni od otrzymania decyzji.



Co jeszcze warto wiedzieć?

- Jeżeli we wniosku zaznaczyłeś też prośbę o pokrycie kosztów transportu do miejsca leczenia za granicą, to w tej samej decyzji rozstrzygniemy o zgodzie/odmowie zgody na ich pokrycie,
- Jeżeli udasz się na leczenie objęte zgodą NFZ i konieczne będzie przetransportowanie Cię do kraju z uwagi na Twój stan zdrowia po przeprowadzonym leczeniu, to możesz złożyć dodatkowo wniosek o pokrycie kosztów transportu powrotnego do Polski.

Gdzie szukać szczegółowych informacji i wzorów wniosków?

- **Jednolity Portal Cyfrowy:**

<https://www.nfz.gov.pl/dla-pacjenta/nasze-zdrowie-w-ue/>

- **W naszym Oddziale:**

Zachęcamy do kontaktu: nr tel. 61 655 05 84, e-mail: dwm@nfz-poznan.pl



PODSTAWY PRAWNE:

1. Ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1398, z późn. zm.), zwana „ustawą o świadczeniach”.
2. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 18 marca 2021 r. w sprawie wydawania zgody na uzyskanie świadczeń opieki zdrowotnej poza granicami kraju oraz pokrycie kosztów transportu (Dz. U. z 2021 r. poz. 644), zwane „rozporządzeniem w sprawie wydawania zgody”.
3. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 3 września 2020 r. w sprawie wykazu świadczeń opieki zdrowotnej wymagających uprzedniej zgody Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia (Dz. U. z 2020 r., poz. 1556), zwane „rozporządzeniem w sprawie wykazu świadczeń”.
4. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2009, str. 1, z późn. zm.), rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. U. L 166 z 30.04.2004, str. 1 z późn. zm.) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1231/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. rozszerzającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo (Dz. Urz. UE L 344 z 29.12.2010, str. 1), zwane „przepisami o koordynacji”.
5. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24 z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej (Dz. Urz. UE L 88 z 4.04.2011 r., str. 45 z późn. zm.), zwana „dyrektywą transgraniczną”.